

er derfor ogsaa af Sundhedshensyn, at vi mene, at dette Forslag er at anbefale. Desuden vil det ogsaa være en økonomisk Fordel for Folk ude i Landkommunerne, at have disse Huse, hvorved de i mange Tilfælde kunne spare de store Begravelsesgilder, som nu tit finde Sted til ingen Nytte. Ogsaa fra Statskassens Side vil der være Grund til at gaa til at bygge Vighuse. Der staar jo nemlig i dette Lovforslag, vi have liggende for os, og som der nu forhandles om, at i visse Tilfælde skal der bygges Sture, et Slags provisoriske Vighuse, trindt omkring i Landet, nemlig naar der udbryder en smitsom Sygdom af den Art, som altid skal være underkastet offentlig Behandling, saa kan Sundhedskommissionen paabyde og skal paabyde Opførelsen paa Kirkegaardene af saadanne Sture, hvori Vigen kunne hensættes. Det kan altsaa, naar en saadan Sygdom udbryder, mange Steder blive nødvendigt at opføre den Slags Vighuse, og det vilde derfor være særdeles anbefaleligt, om man allerede havde faste Vighuse i Forvejen, hvor den Slags Vig kunde sættes ind. En smitsom Sygdom, en Epidemilov, kommer altid uventet og bag paa Folk, og der kan meget snart ske Dødsfald af den, men man kan ikke altid hurtigt faa bygget Vighuse, selv om det kun er provisoriske, midlertidige, og selv om de opslås af Fjæl og Brædder, saa det vil tit ske, at der ved en smitsom Sygdom kan komme Vig, medens Husene, hvor man skulde kunne henlægge dem, ikke ere til Stede. Men naar man havde faste Huse, som man kunde bruge i saadanne Tilfælde — disse faste Vighuse med kalkede Vægge ere ogsaa meget lettere at desinficere og rens — og Staten jo i disse Tilfælde skal træde til og gøre Bekostning, saa mene vi, at det er rigtigt, og have derfor foreslaaet, at Staten udreder Halvdelen af Bekostningen til disse faste Vighuse. Naar vi dernæst have foreslaaet, at Byggegrundene til disse Vighuse, for saa vidt de ikke findes paa Kirkegaardene, skal Kirkejeeren være pligtig til at afgive, saa mene vi ogsaa, at dette er rigtigt, da det er en Foranstaltning, som hænger meget nær sammen med Kirkegaardsforholdene og Kirkejeerne jo der med Rette have de Forpligtelser, de nu have. Vi anse det altsaa for rigtigt, at vi have lagt denne Forpligtelse paa Kirkejeerne, og vi mene ogsaa, at det meget let lader sig begrunde ved, hvad man tidligere har gjort lige over for Kirkejeerne, idet man ved Loven af 7de Juni 1873. paalagde Kirkejeeren, at han i visse Tilfælde skal bekoste Kaffelovne i Kirken, i andre Tilfælde kan komme til at udvide

Kirkegaarden, lade den dræne o. s. v. Vi mene nu, at det er i god Samklang hermed, at vi her foreslaa paabudt Kirkejeerne at give Byggegrund til disse Huse. Som før berørt beklager Mindretallet, at der ikke har kunnet blive Enighed om disse to Spørgsmaal, særlig om det sidste. Vi beklage det, fordi vi tro, at det vil være et Gode over for Beboerne trindt omkring at faa saadanne Vighuse, saa meget mere, som vi mene, at da et lignende Forslag var stillet i Landstinget, var der i Grunden ikke nogen stærk Modstand mod Tanken. Der var ganske vist stærk Modstand mod at lægge hele Bekostningen paa Kirkejeeren — derimod talte baade Justitsministeren og Medlemmer af det andet Ring — men selve Tanken om at faa Vighuse, udtalte, saa vidt jeg ved, ingen sig imod oppe i Landstinget, ja flere udtalte sig velvillig derom og mente, at saadant noget var ikke ubetinget at afvise. Nu siger man ganske vist, at en Bestemmelse herom hører i Grunden ikke ind under en Epidemilov, egentlig ikke hjemme der, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer om at nævne mig en Lov, hvor det bedre har hjemme end paa denne. Naar der i en Epidemilov i Forvejen tales om Vighuse, som skulde beboes, saa snart der er Tilfælde af smitsomme Sygdomme, og hvor Staten skal tage Del i Omkostningerne derved, naar man erkender, at saadanne Vighuse ere gavnlige, saa snart der udbryder smitsomme Sygdomme, nævn mig saa en anden Lov, hvor et saadant Forslag bedre hører hjemme. Med Hensyn til Omkostningerne skal jeg sige, at jeg antager, og deri antager jeg, Mindretallet er enig med mig, at Bekostningen ved saadanne Vighuse ikke vil blive saa meget stor. Der er jo en Del Forskel paa vore Sogne, særlig paa deres Folkemængde, men jeg antager, at et saadant Vighus vil kunne bygges med en Bekostning af fra 400 til 1000 Kr. Over 1000 Kr. tror jeg ikke, at noget Sogn behøver at anvende til et saadant Vighus, det føler jeg mig overbevist om, og jeg er temmelig sikker paa, at for forskellige Sogne vil 400 Kr. magelig kunne slaa til. Der tænkes jo ikke paa store Vigtapeller, store og smukke Huse, hvor Viget sættes ind, hvor Præsten kan holde Taler og store Forsamlinger kunne samles. Her tænkes kun paa mindre Huse, hvor man kan sætte Viget, indtil Begravelsen finder Sted, og er der større Forsamlinger, saa kan Præsten samles med dem inde i Kirken og holde Tale der; thi der staar jo ingen Steder skrevet noget om, at Viget absolut skal være til Stede, hvor Taler holdes. Der behøves ikke store Sum-